

בס"ד. ר"ד שלהי מנחם-אב, ה'תשט"ז.

— להנהלת ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש, בחדרו הקי* —

בעמדנו בסמיכות לחודש אלול, הזמן של תשובה וקול השופר¹ — צריכים התלמידים ללמוד בזמן זה ענינים השייכים לאלול, כמו דרך חיים, שער התשובה ושער התפלה, לקוטי תורה — החל מפרשת דברים מדובר כבר אודות תשובה, ועטרת ראש.

והענין בזה, שכל הענינים שבהבריא, צריכים להשתקף אצל תלמידי הישיבה בענינם, שזוהי התורה. ובמילא, כשמגיע חודש אלול, הזמן ד"אורי וישעי"², זמן התשובה בעולם, צריך הדבר להשתקף גם אצל התלמיד, בלימוד ענינים הנ"ל.

וגם אלו התלמידים שאינם נמצאים עתה בישיבה, אלא במחנה-קיץ וכיו"ב, צריכים גם הם ללמוד את הענינים המתאימים לזמנים אלו, שכן, הנסיעה למחנה-קיץ וכדומה אינה הפסק בענינם, שהרי אין זו סתם מנוחה ("סתם אפרוען זיך"), אלא זהו בשביל תועלת, ובמילא שייך האמור לעיל גם אליהם.

(* הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א המו"ל.

(1) ראה טואו"ח סתקפ"א. (באידיש), ונדפס בלקו"ש ח"ב ע' 632.

(2) ראה לקו"ש ח"ט ע' 170 ואילך. וש"נ. במהדורא זו ניתוספו איזה ציוני מ"מ ע"י